

רעפ 58490-11-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 58490-11-25

לפני: כבוד השופט דוד מינץ

המבקש: פלוני
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט
המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) מיום
20.11.2025 בעמ"י 55917-11-25
בשם המבקש: עו"ד עאהד שרים

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ע' שחם) מיום 20.11.2025 בעמ"י 55917-11-25 שבה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (השופט א' טישלר) מיום 18.11.2025 במ"ת 40817-11-25.

ביום 16.11.2025 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של הסעת תושב זר השווה שלא כדין בישראל; סיוע לניסיון כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש הוגשה בקשה לעצרו עד תום הליכי המשפט נגדו, שבה התבקש כי התנאים שבהם שוחרר במסגרת הליכי המעצר לצרכי חקירה, וביניהם מעצר בית מלא, יעמדו על כנם. בית משפט השלום קבע כי חלף המשך מעצר הבית, המבקש ישהה ב"מעצר אדם" תחת פיקוח. על החלטה זו המשיבה הגישה ערר לבית המשפט המחוזי שקיבל את הערר והשיב את מעצר הבית על מכונו. מכאן הבקשה שלפני.

בבקשה נטען כי בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של המבקש מבלי לבחון באופן פרטני את שיקולי המסוכנות ואת הנסיבות האישיות החריגות שלו. בין היתר, נטען כי בית המשפט התעלם מקביעות הערכאה הדיונית שהתרשמה באופן בלתי אמצעי מהחומרים בעניינו; לא התחשב בכך שמרכז

חייו של המבקש בעיר גדרה, יחד עם אביו, איש שב"כ לשעבר, וכי הוא אינו שווה בלתי חוקי רגיל; לא התייחס לדברים שהובאו לפני בית משפט השלום מחוץ לפרוטוקול, אליהם לא היה חשוף, הנוגעים למידע רגיש בעניינו של המבקש; התעלם מהודאת המשיבה מחוץ לפרוטוקול בכך שהייתה אי הבנה בנוגע לאירועים מושא כתב האישום; התעלם מהקביעה כי היעדר המסוכנות של השווה הבלתי חוקי משליכות על סוגיית מסוכנותו של המבקש; ולא בחן חלופות אפשריות בעניינו.

דין הבקשה להידחות. מתן רשות ערר ב"גלגול שלישי" על החלטות בענייני מעצר שמור למקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, או כאשר קיימות נסיבות חריגות המצדיקות התערבות (רע"פ 57369-02-25 פרג נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (2.3.2025); רע"פ 68028-12-24 סולימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (27.12.2024)). בקשה זו נטועה כולה בנסיבותיו הפרטניות של המבקש ואינה מעוררת כל שאלה עקרונית. בית המשפט המחוזי נתן דעתו לטענות המבקש, והחלטתו התבססה בעיקרה על הקושי בפיקוח על שחרורו בתנאי של "מעצר אדם" ועל עברו הפלילי הרלוונטי. אף הטענות בנוגע לדיון שנערך מחוץ לפרוטוקול קיבלו מענה הולם בהחלטת בית המשפט המחוזי והן אינן מעוררות שאלה עקרונית שבגינה יש לתת רשות ערעור.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"א כסלו תשפ"ו (01 דצמבר 2025).

דוד מינץ
שופט